

[Heising.]

en befolknings ernæring. Kalcium og strontium er jo nært beslægtede grundstoffer, og der er måske grund til at tro, at en ernæring som den danske, der omfatter et rigeligt tilskud af kalk, i nogen grad kan modvirke optagelsen af strontium i den menneskelige organisme. Men det er også et af de problemer, som det må være de kommende år beskåret at give os nærmere oplysning om.

Jeg skal slutte med at udtale mit partis tilfredshed med den højtærede ministers udtalelser, specielt med hensyn til spørgsmålet om forsøgssprængninger med A- og B-bomber. Det fremgik af disse udtalelser, at det er regeringens opfattelse, at målet må være, at forsøgene bringes til ophør, at en sådan standsning af forsøgene bedst kan gennemføres som et led i og et første skridt henimod en omfattende nedrustningsaftale, og endelig at man fra dansk side er indstillet på at medvirke til gennemførelse af enhver rimelig foranstaltning som led i en international kontrolordning.

Per Federspiel: Også jeg vil på mit partis vegne tilslutte mig den redegørelse, som den højtærede minister for udenrigsøkonomi har fremsat. Det er klart, at det fra alle sider må betragtes som i høj grad ønskeligt, at de yderst farlige forsøg med brint- og atombomber bringes til standsning. Men vi er ligeledes ganske klar over, at dette spørgsmål må ses i en større sammenhæng, i sammenhæng med de almindelige bestræbelser for nedrustning, og jeg har noget vanskeligt ved at forstå det ærede medlem hr. Aksel Larsens ængstelse for at få disse to spørgsmål behandlet i samme åndedræt.

Fanger: Også jeg føler, at vi i udvalget har fået så beroligende meddelelser, at der for vort vedkommende ikke er nogen tvivl om, at der ikke er nogen grund til ængstelse i befolkningen for den forøgelse af radioaktiviteten, som finder sted på grund af de brintbomber, der bliver bragt til eksplosion for tiden som forsøg.

Når vi nu er inde på disse problemer, finder jeg imidlertid anledning til at pege på, at vi står over for en teknisk udvikling af atomkraften ved at indrette elektricitetsværker, som er baseret på processen med

udvikling af atomkraft, og at der her jo vil blive tale om et langt større problem, såfremt vi først får 10-20 atomkraftværker her i landet, hvis affaldsstoffers udskadeliggørelse vil kunne berede mange vanskeligheder. Det er imidlertid sådan, at udviklingen går hurtigt. De processer, som finder sted i det, man kalder for brintbomber, er fusionsprocesser, hvor man ved at forvandle brint til helium får en stor energimængde frigjort, og det, der er kunststykket i dette, er at få processen sat i gang. Her anvender man i den nuværende brintbombe en gammeldags atombombe, hvor det er fissionsprocesser, der foregår, idet man omdanner uran med høje atomtal til grundstoffer med lavere atomtal, men udviklingen er på dette punkt nået så langt frem, at man er på kanten af at kunne få eksplosionen til at foregå ad elektrisk-magnetisk vej og dermed spare den gammeldags fissionsproces, som giver de store nedfald. På samme måde er man i udviklingen på kanten af at kunne udnytte atomkraften i elektricitetsværkerne ved alene at foretage forvandlingen fra brint til helium. Det er en udvikling, man er lige på kanten af at have fundet løsningen til, skønt der endnu må foretages mange forsøg for at kunne beherske processen. Det ville være en lykke, hvis man kunne nå dertil og dermed kunne ophæve alle de vanskeligheder, der ellers fremtidig vil opstå af affaldsprodukterne fra elektricitetsværkerne. Der er her tale om at løse et langt større problem end problemet med den lille forøgelse af radioaktiviteten, som hidrører fra brintbombsprængningerne.

Aksel Larsen: Selv mit beskedneste håb er for så vidt blevet beskæmmet i de udtalelser, der er blevet fremsat, siden jeg forlod talerstolen, men jeg håber alligevel ikke, at min tale har været forgæves.

Må jeg begynde med at sige lidt til de tre ærede ordførere, der har haft ordet.

Det ærede medlem hr. Heising trøstede sig med, at måske kan vor kalkholdige ernæring — og der er ret megen kalk i Danmarks undergrund — modvirke strontium 90. Det er et måske. Det forekommer mig ikke, at man har lov til at slå sig til tåls med et måske. Det ærede medlem hr. Heising tilføjede: men det vil de kommende år